

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18702/2023
07.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца Оператор дистрибутивног система „ЕПС дистрибуција“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Милутин Радоичић, адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Миладин Живановић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 14692/20 од 25.01.2023. године, исправљена решењем истог суда Гж 14692/20 од 04.04.2023. године, на седници одржаној 07.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 14692/20 од 25.01.2023.године, исправљене решењем истог суда Гж 14692/20 од 04.04.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 14692/20 од 25.01.2023. године, исправљене решењем истог суда Гж 14692/20 од 04.04.2023. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 4278/17 од 27.11.2019. године ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев па се одржава на снази решење Другог основног суда у Београду П 4278/17 од 19.09.2017. године којим је тужена обавезана да тужиоцу на име стеченог без основа исплати 66.625,98 динара са законском затезном каматом од 13.06.2017. године до исплате, као и 12.847,00 динара на име трошкова поступка. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова поступка исплати 81.782,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде, до исплате.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 14692/20 од 25.01.2023. године исправљена решењем истог суда Гж 14692/20 од 04.04.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Другог основног суда у Београду П 4278/17 од 27.11.2019. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је

предложила да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној, применом одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. ст. 1. и 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 ... 18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права.

Побијаном правноснажном пресудом, одлучено је о тужбеном захтеву због стицања без основа, којом је утврђено да је тужбени захтев основан. Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом тужене не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, нити се указује на супротне одлуке, већ се оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права, због чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради стицања без основа поднета је 12.09.2017. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 66.625,98 динара.

Имајући у виду да се ради о спору ради стицања без основа, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић